

[Th. Nørland.]

og at en fjerdedel af politistyrken var kommunistisk. Det var jo oplysninger, som berøede på ravende galskab, og hvor man let kunne have ladet sig retlede. Alligevel byggede man en politik på det.

Man kan sige, at det er historie, men det er kun få dage siden, at den nye CIA-chef, George Busch, trådte til og sagde, at aktioner til omstyrtelse af fremmede regeringer vil ikke være udelukket, ej heller i fremtiden. Det er ting, som — det fremgår af andre overvejelser — ikke alene har interesse for Sydamerika med de tragiske begivenheder, der er foregået dér, men også i Europa.

Dertil kommer en anden ting, som jeg har været inde på nogle gange og aldrig fået noget rigtigt svar på. Der foregår jo også den form for efterretningsvirksomhed af privat karakter, som drives af de store multinationale firmaer, og det er endda et efterretningsvæsen med smør på halen, om jeg så må sige. Det har man hidtil fra ministerens side afvist at bruge efterretnings-tjenesten til, men dér var da netop områder, hvor der var al mulig brug for det. Mon ikke ministrene også selv nu og da kunne se noget positivt i at have mere demokratiske organer at støtte sig til over for en omklammering fra efterretningsvirksomhed, som jo heller ikke standser over for højere embeder.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder med det fremsatte forslag. Som sagt har vi forbehold over for noget af det, der står i bemærkningerne, men det skal ikke afholde os fra at støtte forslaget gennemførelse.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg skal i lighed med andre talere korte af og blot betragte dette som en forlængelse af det, der blev sagt ved en tidligere diskussion, men jeg vil dog gerne tage det forslag, der her ligger, som et udtryk for to intentioner.

Den ene intention er, som hr. Ejler Koch rigtigt var inde på det, at undergrave den parlamentariske skik. Altså ikke undergrave demokratiet, for der er mange opfattelser af demokrati, men specielt at undergrave den parlamentariske skik, at i vort parlamentariske demokrati skal der ikke bare diskuteres, men der skal også handles, og der skal være organer, der kan foretage sig ting, som er absolut vigtige.

Samtidig er intentionen et anslag mod sikkerhedspolitikken, at undergrave og svække de sikkerhedspolitiske bestræbelser i dette land. Vi befinder os i et lille bitte land, hvor der spioneres, måske mere end i ret mange andre lande. Der er i visse kredse en tendens til at kræve, at de eneste, der ikke må spionere i dette land, det er danskerne selv. Alle andre gør det, det ved vi. Det er et arnested for spionage, det ved vi, ikke mindst på baggrund af historiske erfaringer.

Vi ved fra nazisternes indtrængen her i landet i sin tid, at de havde et vidt forgrenet net af privatpersoner, som de havde forbindelse med. De havde også politiske personer med. Den slags kan ske, og den slags vil ske. Der er partier, der decideret arbejder ud fra dette, at man arbejder med partifæller i forskellige lande.

På den baggrund hænger dette ikke sammen med vor almindelige politiske aktivitet. Det er hævet over vor almindelige politiske diskussion. Sikkerhedspolitikken, spionagen og alt det dér er i en klasse helt for sig. Derfor vil centrum-demokraterne til sin tid fremsætte et forslag — det kan man jo ikke gøre på denne årstid, men det kommer til efteråret — et forslag om at ophæve det kontroludvalg, der findes for politiets efterretningstjeneste. Det bebudede jeg sidste gang. Forslaget kommer til efteråret, og da tror jeg, vi vil bruge en hel del af det, som hr. Ejler Koch sagde i dag, som begrundelse. Det er netop for at få styrket den parlamentariske tradition. Naturligvis sørger ministeren for, at tingene foregår på rette måde, men hvilke personer — som nu f. eks. dem, der sidder i det nuværende udvalg — der skulle have specielle kvalifikationer til bedre end ministeren og folketinget at kunne føre kontrol, det er mig komplet umuligt at se. Det spørgsmål ønsker vi altså at drøfte til efteråret.

Vi går naturligvis imod dette forslag, fordi vi finder, at det, der skal til, er det stik modsatte. Det er for det første, at man udvider politiets efterretningstjeneste. Der ved ville nogen kritik bortfalde, for hvis politiets efterretningstjeneste havde flere penge og mere mandskab, så ville man ikke komme til at bære sig ad, som man har gjort nu og da, fordi man ikke havde midler nok, og så ville der være mindre grund til at